

Wijkmanska Blecket i Tiden...

Nationens orkester har funnits sedan urminnes tider, eller i alla fall dess anda. Att Blecket idag är vad det är, är inte en slump, utan det finns kvinnor och män som satt sin prägel i historien och den stadiga grund som orkestern idag vilar på.

Karl-Lennart hette matrosen som ombord på spanska krigsfartyget "El Carlos!" spelade tredje altblockflöjtstämman till Kikki Danielssons "Bra Vibrationer" när skeppet sjönk 1805 träffad av en brittisk 12-pundskanonkula i Trafalgar. Han lyckades dock skriva och skicka flaskpost under de 13 takter han har paus i andra refrängen som hittades vid belgiska vallonkusten 1913, av en mjölkbonde vid namn Adolph Sax. Tiden och vädret hade gjort sitt på flaskposten, så början på meddelandet som löd "Qué será de mi delirio?" tolkades som "Orkester med stil!" av unge Adolph.

Den stora ekonomiska krisen som drabbade Belgien vid tidigt 30-tal tvingade Adolph att söka lyckan vid nordligare breddgrader och hamnade i dåvarande Danmark (idag Skåne). Där utvecklade han en metod för att skilja metaller ur mjölksyran man får när man åker Vasaloppet tex. På hans laboratorium arbetade en ung dam vid namn Margareta som assistent. Margareta (som senare blev drottning av Danmark) kom från en irländsk trubadurfamilj som hade gjort en förmögenhet genom att komponera den ökända låten "Figaros Bröllop", och som var tänkt att spelas 5 stämmigt med munspel och tenorbanjo. Inspirationen av de inledande tonerna för stycket hade Margaretas farfarsfarfarsfar hört som åskådare vid Stockholms skärgård en solig dag år 1628 när Vasaskeppet seglade iväg mot Polen och trumpetaren ombord blåste "överge skepp"-signalen. Trumpetaren visade sig senare vara släkt med Dag Hammarsköld (som senare blev Förste Kurator på nationen) och närde hans musikintresse.

8 år innan hade en svensk fiskare vid namn Filemon Jönsson vunnit en biljett till den nya världen under en bridgekväll vid Karelen ombord på skeppet "Mayflower". Under den långa färden till nya kontinenten lärde sig denne fiskare att spela på en tuba som senare byttes ut mot kalkoner väl framme vid (idag) New Englands kust. Dock skrevs hans övningsrepertoar ombord ner av en holländsk tonsättare. Dessa toner gick sedan vidare som tradition ombord på skeppet för att ge sjöfararna lycka. Traditionen färdades vidare genom den europeiska Hansaflootan och nådde så småningom den uppländska kusten vid sent 1800-tal.

Under samma tidsperiod hade engelske kung Henrik VIII nyligen grälat med katolska kyrkan i en fråga om tvegifte. Anledningen han gav var att han hellre hade en kvinna som var stark och falsk (otrogen) än en svag och falsk. Dessa ord var väldigt starka på den tiden och antogs kvickt av den svenske kungen Gustav Vasa, som av samma anledning bestämde att översätta den heliga boken till svenska. Originalboken kan beskådas idag på Carolina Rediviva.

Alla dessa personers handlingar kom att påverka den unge Anders Bengtsson som fått nog av fånlurarnas fejkade leenden och obefläckade framträdanden. Han bestämde sig år 1981 för att starta en orkester till åminnelse av dessa namnkunniga personer. Namnet på orkestern tillkom i ära till Nationens yngste medlem genom tiderna, Svante Wijkman (som ni alla vet). Resultatet blev en Orkester med Stil! med sjömanskostym som hellre spelar starkt och falskt än svagt och falskt. Att orkestern också super, knullar runt och åker radiobil är en annan historia.

Skepp o'hoj!

Av: Amiral Danne och Matros David